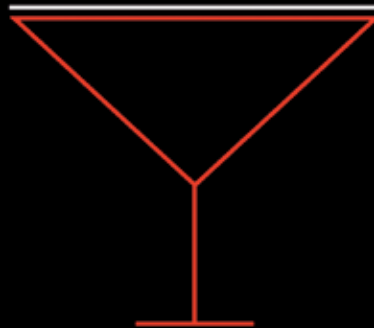

nina westman
glaskonstnär

Tryck: Digaloo AB
Översättning: Nina Westman, Charles Stern
Kontakt: nina@ninawestman.se

©Nina Westman 2010

ISBN: 978-91-633-6631-4

En bok om glas

A glass is like life itself: a void that needs to be filled. I keep spilling red wine on the carpet, but what the hell, I always wanted more life than I could handle.

Cassandra Ravenport, 1974

Mer än ett material

Jag mötte Nina Westman Glaskonstnär en dag i februari. En kall dag som bar vittnesbörd om hur nordens isande kyla kan klamra sig fast vid ben och märg och ge intrycket av att aldrig vilja släppa taget.

I Westmans ateljé var det däremot varmt och gemytligt och jag blev bjuden på kaneldoftande kaffe, sittandes i den slitna 70-tals fåtöljen som enligt Westmans utsago följt henne i många år.

Anledningen till mitt besök var att Westman bett mig titta på ett antal verk som hon tänkte, och kommer att publicera i en bok och hon bad mig skriva denna text om dessa verk.

Mötet var trevligt och förutom hennes glaskonst pratade vi om hennes uppväxt i Sävar och hennes år på konstskolor.

När vi sedemera gick in på glaskonsten, som jag inte tidigare tagit del av, blev jag först perplex. Jag, och jag antar att jag delar denna uppfattning med flera, har sett glaskonst som någonting helt annat.

Jag ska erkänna att det inte var utan förvåning som jag satte mig in i hennes material, och det är just materialet som är den springande punkten. Hur materialet kan betyda så mycket att det tillslut blir irrelevant. Kärnan i Westmans arbete är den transformation mellan material och objekt som uppstår och mynnar ut i, eller ska jag snarare säga ingår fusion med varandra och blir, någonting som i det närmaste liknar en symbol.

Men detta är någonting som Nina Westman Glaskonstnär inte ser själv.

Nina Westman Glaskonstnär ÄR en glaskonstnär och hon gör verk av glas. Här är hon orubblig.

Man kan kalla henne naiv. Man kan påstå att hon missuppfattat vad en glaskonstnär är. Jag hävdar motsatsen.

Då jag tittar på Westmans verk ser jag tydligt hur glaset kan spela en roll, stå som representant för hur man uppfattar ett objekt tätt knutet till sin vardag och se det som självklart utan att någonsin ifrågasätta det. Men är verkligen världen så enkel? Är färgen röd för att någon säger det och hur ser rött ut för dig?

Även om Nina Westman Glaskonstnär inte själv är medveten om dessa frågeställningar utan snarare är en utövare som med liv och lusta genomför projekt efter projekt, så vrider och vänder hon, med sina verk, på våra föreställningar och på vår världsuppfattning.

Med glaset som utgångspunkt har Nina Westman Glaskonstnär intagit en glasklar position som konstnär, i verkliga livet liksom virtuellt.

Gång på gång visar hon i sina projekt att glas är mer än ett material.

Mogens Tvinning, konsthistoriker

"Ett glas konstnär"
Foto: Bengt O Pettersson

Glaset spelar roll

Glaset har alltid spelat roll för mig.

Jag upptäckte tidigt glaset och fascinerades redan som barn av dess bevarande förmåga och transparensen: innehållet får mening.

Även bristen på innehåll får mening.

Är glaset halvfullt eller halvtomt?

Som barn låg fokus på om läskan i glaset tagit slut, Oboy-klumpar och svartvinbärssaftens förmåga att blandas eller falla till botten. Senare upptäckte jag glasets skulpturala egenskaper och förstod att till fullo fånga samt förstå glasets essens.

Mina vägar är många och jag väljer att inte begränsa mig vid *en* metod eller *ett* tillvägagångssätt för att göra glaset rättvisa. Jag får en idé och låter inspirationen komma till mig, hur skall just det här glaset få en röst?

I Sävar, där jag växte upp, fanns det gott om glas. Jag är säker på att detta har styrt in mig på min bana. Jag blev enligt mina föräldrars utsago tidigt intresserad av glaset och började också tidigt att studera det och använda det.

Jag försöker skapa mina glas och skulpturer med öppenhet och hänsyn till dess egna själ. Visst har jag i åtanke det forum som verket kommer att presenteras i, men jag försöker att alltid sätta glaset i första rummet.

Glaset är för mig huvudpersonen.

Jag skapar olika sorters glas och glasskulpturer, det ligger i en glaskonstnärns natur att både försöka tämja glaset som att låta det agera som det vill. Glas säger ju så mycket.

Som glaskonstnär arbetar jag med mångfald och ett spektrum av tekniker. Glaset är inte ett simpelt skulpturmaterial och heller inte enbart vackert att se på, det är mer komplext och svårfångat än så.

Arbetet med glaset är för mig ett livslångt uppdrag och jag håller för troligt att jag i glaset har en livslång kärleksrelation: en kamp och en vänskap.

Glaset spelar roll och vi rullar på.

Nina Westman, Dalagatan, mars 2010

TV4Nyheterna Kalmar

Vernissage i Kalmar

Det har hållits vernissage i Kosta där målningar av glas ställs ut. Titeln på utställningen är kanske inte den helt kristallklara "Nina Westman glaskonstnär".

Portrait de verre

NINA WESTMAN GLASKONSTNÄR
målar av och ställer ut glas i glasriket

Chandelier, mon cher

NINA WESTMAN GLASKONSTNÄR
skapar glaskronor

ASS
LS
LS

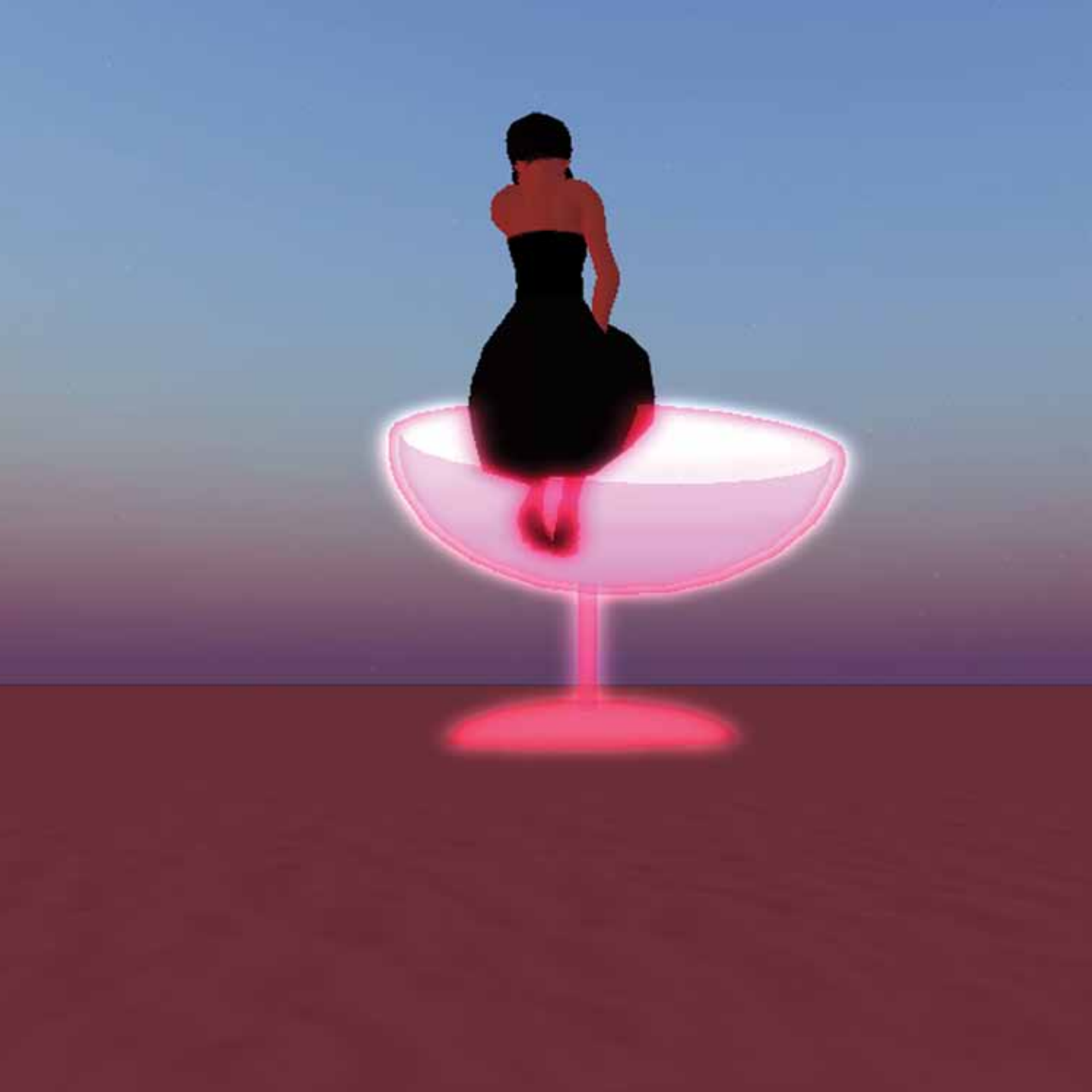
NINA WEST
GLASS ART

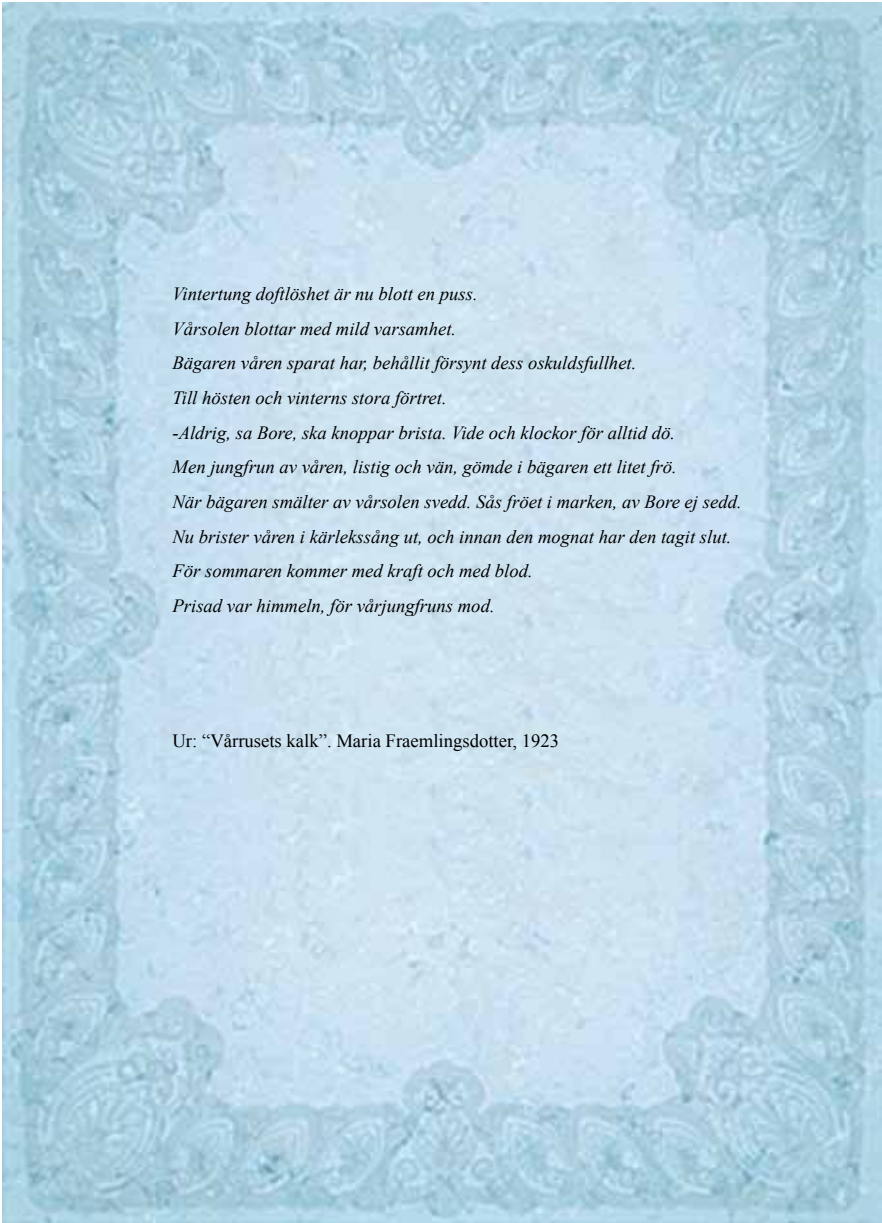

Westman's Wirtual Wessels

NINA WESTMAN GLASKONSTNÄR
gör glas i Second life

*Vintertung dofilöshet är nu blott en puss.
Vårsolen blottar med mild varsamhet.
Bägaren våren sparat har; behållit försynt dess oskuldssfullhet.
Till hösten och vinterns stora förtret.
-Aldrig, sa Bore, ska knoppar brista. Vide och klockor för alltid dö.
Men jungfrun av våren, listig och vän, gömde i bägaren ett litet frö.
När bägaren smälter av vårsolen svedd. Sås fröet i marken, av Bore ej sedd.
Nu brister våren i kärlekssång ut, och innan den mognat har den tagit slut.
För sommaren kommer med kraft och med blod.
Prisad var himmeln, för vårjungfruns mod.*

Ur: "Våruset kalk". Maria Fraemlingsdotter, 1923

Vårjungfruns bågare

NINA WESTMAN GLASKONSTNÄR
tolkar Maria Fraemlingsdotter

ammen

A book about glass

Page 15:

Portrait de verre

Nina Westman Glass Artist paints & exhibits glass in The Crystal Kingdom

Page 19:

Chandelier, mon cher

Chandeliers of glass

Page 23:

Westman's Virtual Wessels

Nina Westman Glass Artist creates glass in Second Life

Page 27:

Chalice of the Spring virgin

Nina Westman Glass Artist interpreters Maria Freamlingsdotter's poem about the brave Spring virgin that hides a seed of spring from the evil Winter king.

More than a material

I met Nina Westman Glass artist one day in February. A cold day that bore witness of how the North can be bitterly cold, clinging to your bones and marrow, giving the impression that it will never let go.

It was, in Westman's studio, on the other hand warm and cozy and I was offered a cinnamon-scented coffee, sitting in the worn 70s armchair that according to Westman, has followed her for many years.

The reason for my visit was that Westman asked me to look at a number of works that she intended to, and will publish in a book. She asked me to write this text about them.

The meeting was nice and in addition to her glass art, we talked about her upbringing in Sövar and her years at art school.

When the conversation moved to her glass art, I was first puzzled. I, and I guess I share this view with others, have seen glass art as something different.

I must admit that I was surprised when I became familiar with her material, and it is precisely the material that is the essence. What material can mean so much that it eventually becomes irrelevant?

The core of Westman's work is the transformation of and between material and object that leads to, or should I rather say merge, and become each other, something that almost resembles a symbol.

But this is something that Nina Westman Glass artist does not see herself.

Nina Westman Glass artist IS a glass artist and she makes works of glass. On this point she is unshakable.

You could call her naive. One can say that she has misunderstood what a glass artist is.

I argue the opposite.

When I look at Westman's work, I see clearly how the glass can play a role, to stand as a representative of how one perceives an object closely tied to their daily lives and see that as truth without ever questioning it. But is the world really so simple? Does the color red appear to you as it appears to someone else?

Although Nina Westman Glass artist herself is not aware of these issues, but rather is a practitioner who acts with lust and implementation of project after project, with her work she twists and turns our illusions and our worldview.

With glass as the starting point, Nina Westman Glass artist has taken a clear position as a glass artist, in real life and virtually.

Again and again she shows in her projects that glass is more than a material.

Mogens Tvinning, Art historian

The Glass plays (a) role

The glass has always mattered. It has played a role for me.
I early discovered glass and was fascinated as a child of its ability to contain and its transparency: the content has meaning.
Although lack of content also has meaning.
Is the glass half full or half empty?
As a child, my focus concerning glass was different: Am I running out of soda pop? Are there lumps in the chocolate milk? Will the lemonade mix or fall to the bottom. Later I discovered the sculptural qualities of the glass and learned how to fully capture and understand the essence of it.
My ways are many and I have chosen not to limit myself to *one* method or *one* approach to do the glass justice. I have an idea and I let inspiration come to me: how do I give this particular glass a voice?
In Sävar, where I grew up, there were plenty of glass. I am sure that this has led me into my career. I was, according to my parents, interested in glass early and I began from a young age to study and use it.
I'm trying to create my glass and sculptures with an openness and respect for its own soul. Sure, I have in mind the forum that the work will be presented in, but I try to always put the glass in the first place.
The glass is for me the main character.
I create different kinds of glass and glass sculptures, it is in a glass artist's nature to try both to tame the glass and to let it act as it chooses. Glass says so much.
As a glass artist, I work with diversity and a range of techniques. The glass is not a simple sculpture material and is not only beautiful to admire, it is more complex and elusive than that.
Working with glass is for me a lifelong mission, and it is likely that the glass and I have a lifelong love affair: a struggle and a friendship.
The glass plays (a) role and together we roll on.

Nina Westman, Dalagatan, Mars 2010

